

ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΟΤΟΥ

Του Αλέκου Χαραλαμπίδου

ΕΚΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ

Ο Τοτός αφού τέλειωσε το στρατιωτικό, έδωσε εξετάσεις για να εισαχθεί στο υπουργείο. Είχε λίγο θάρρος και έκανε και κανένα καμάκι. Αυτό το ξέρανε οι φίλοι του, ίσως και οργανώσεις.

Αφού πήγε στο υπουργείο για να δει αν βγήκαν τα αποτελέσματα, γύριζε στην επαρχιώτικη πόλη του και πήγε να πάρει το λεωφορείο στον Κηφισό. Πριν μπει στο λεωφορείο, βλέπει μία όμορφη κοπέλα, περίμενε να πάρει το λεωφορείο. Δίστασε να κάνει καμάκι, ήταν πανέμορφη, σχέση καλλονή.

Το λεωφορείο σταμάτησε στο Ρίο και οι επιβάτες μπήκαν στο βαπόρι. Ο Τοτός γύριζε και όταν βγήκε από μία πόρτα του πλοίου, είδε την πανέμορφη να κάθεται μόνη σε ένα παγκάκι και πάλι δίστασε.

Οι επιβάτες περίμεναν στην προβλήτα να βγει το πλοίο, ο Τοτός είδε την πανέμορφη, την πλησίασε και της είπε: «από τα Γιάννενα είσαι;», βλέπετε την θυμόταν μικρή, πέρναγε από την γειτονιά της, τότε δεν ήταν τόσο όμορφη. Η κοπέλα γύρισε πρόσχαρη, απάντησε και έπεσε κυριολεκτικά πάνω στον Τοτό. Καθίσανε στις θέσεις τους.

Στα Γιάννενα όταν κατέβηκαν, ο Τοτός λέει στην πανέμορφη Βη, ότι θα πάρει ταξί. Αυτή μπήκε στο ταξί να την πάει πρώτη. Ήταν τόσο πρόσχαρη, δώσανε ραντεβού και την άφησε στο σπίτι της. Ο ταξιτζής, ρώτησε αν την γνώρισε τώρα στο ταξίδι και του είπε ότι θα φάει καλά.

Βγήκαν πολλά ραντεβού, η Βη ήταν παρθένα και μόλις τελείωσε το πανεπιστήμιο, ήθελε και όταν έγινε τούτο δυνατό, έκανε για πρώτη φορά έρωτα την πρώτη νύχτα του γάμου της.

Ο Τοτός ήταν υλιστής, είχε διαβάσει τι Κεφάλαιο και τη Γερμανική Ιδεολογία, αλλά και άλλα και είχε φύγει από το πανεπιστήμιο από την ΚΝΕ.

Η Βη του μίλαγε για θεό, ήταν μελίρρητη και έθελγε τον Τοτό. Ο Τοτός σαγηνευμένος άρπαζε το Θείο νάμα από τα χείλη της. Βλέπετε πήγαινε και στο σπίτι της και είχαν ώρα να μιλούν.

Ο Τοτός που έπαιρνε πριν τον κατήφορο, ιδίως από όταν έφυγε από την ΚΝΕ, τώρα συνεπαρμένος και γοητευμένος δεν πρόβαλε υλιστικά επιχειρήματα στην Βη, βλέπετε μπορούσε να συντρίψει τον Θεό με λίγα επιχειρήματα!

Κύλισε λίγος χρόνος , ο πιο σπουδαίος χρόνος του Τοτού. Μία μέρα πήρε τηλέφωνο να βγει με την Βη, δεν του τη δώσανε. Αυτό επαναλήφθηκε για καιρό και μία μέρα ο Τοτός πήρε το μηχανάκι και πήγε στο σπίτι της Βη. Χτύπησε στην πίσω πόρτα της κουζίνας. Άνοιξε η μητέρα της Βη και ήταν και ο πατέρας.

«Τι θέλεις Τοτέ;» ρωτά η μητέρα. «Την Βη» απαντά.

«Τι την θέλεις την Βη;» ρωτά ο πατέρας. «Με ενδιαφέρει και σαν γυναίκα», απαντά ο Τοτός.

Αρπάζει ο πατέρας ένα τραπεζομάχαιο και ορμά στο Τοτό. Του είχε πει ο πατέρας του το ποιόν του πατέρα της Βη, Ήταν κοντά στην πόρτα και πετάγεται έξω . Τα κόμματα, οι υπόγειες οργανώσεις και η κοινωνία έπαιρναν εκδίκηση απέναντι στον ανυπόταχτο και περήφανο Τοτό.

Ο Τοτός πληγωμένος άρχισε να κάνει τα πρώτα βήματα σε μία δικιά του φιλοσοφία. Ήξερε ότι με την δουλειά που είχε και ενάντια όλη την κοινωνία, δεν μπορούσε να παντρευτεί την Βη. Ωσπου μία μέρα, γυρίζοντας από την Αθήνα όπου έμαθε ότι πέρναγε στο υπουργείο, βρίσκει στο ΚΤΕΛ την Βη.

«Τι κάνεις;» τη ρωτά. «Μου έκαναν ένα προξενιό» είπε. «Και τι απάντησες;» ρωτά. «Είπα ναι, τι να έλεγα;» λέει αυτή.

Του Τοτού κοπήκανε τα πόδια, βλέπετε αμφισβητήθηκε και από ποιά. Η Βη σπασμωδικά πήγε να του πασάρει την φίλη της, εκείνος σιωπηλός έφυγε.

Ο Τοτός πέρασε στο υπουργείο, πήγαινε σε μία γειτονική πόλη, έγραφε και μετά πήγαινε στην καφετέρια και μίλαγε ενθουσιωδώς. Τον πλησιάζει στην καφετέρια ένας άγνωστος, τον πήρε στο τραπέζι του. Ήταν ο Μάνος και τον σύστησε στον Ζήκο. Ήταν Νοέμβρης του 80 και η πληγή ήταν νωπή. Γίνανε φίλοι συναντιόνταν στην καφετέρια. Ο Τοτός πήγαινε και στο σπίτι του Μάνου.

ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΟΤΟΥ

Μίλαγαν για θεό, ερμήνευαν την Αποκάλυψη. Ώρες ατέλειωτες, και ο Θεός επισκέπτονταν την καρδιά του Τοτού.

Τότε ο Τοτός μίλησε για κάτι ταξίδια, βλέπετε με τις λίγες γνώσεις του έτσι τα φαντάστηκε. Ο Μάνος του έλεγε ότι θα γίνουν όλα και να μην διαβάξει πολύ. Ο

Τοτός είχε ρίξει το σύνθημα στην παρέα που συχνά έκανε κοινά τραπέζια: «Δεν μπορεί παρά η νίκη να είναι δική μας!»

Τα χρόνια πέρασαν και ο Τοτός γνώρισε πολλές δοκιμασίες. Ανέβηκε στην γνώση πλησίασε τον Θεό. Έγραψε για το απρόσιτο φως.

Είχαν περάσει 25 χρόνια, ο Τοτός να σέβεται την ανάμνηση της Βη και ο Μάνος τον πλησίασε στην καφετέρια. « Δεν μπορεί παρά η νίκη ήταν δική μας!», του είπε.

Τώρα υπόλογος στο μέλλον, ο Τοτός θυμάται τα ταξίδια και βλέπει εκεί την θέωση του ανθρώπου!